

عنوان مقاله:

آلودگی باکتریایی آب یونیت‌های دندانپزشکی شهرستان چابهار در سال 89

محل انتشار:

همایش ملی سلامت، محیط زیست، و توسعه پایدار (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

کیومرث کاظمی - کارشناس بهداشت محیط

ادریس بذرافشان - استادیار و عضو هیات علمی دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی زاهدان

محمدصدیق مرتضوی - استادیار و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بندرعباس

عباس عرب - کارشناس بهداشت محیط، کارشناس مسئول بهداشت محیط و حرفه ای مرکز بهداشت

خلاصه مقاله:

مقدمه: این تحقیق با هدف تعیین میزان آلودگی باکتریایی آب یونیت‌های دندانپزشکی موجود در شهرستان چابهار و به دنبال توصیه های ADA جهت کنترل میزان آلودگی آب یونیت‌ها و رساندن آن به حد ایده آل (کمتر از 200cfu/ml) انجام گرفت. مواد و روشها: در این تحقیق که به روش توصیفی و تحلیلی و در سال 1389 در شهرستان چابهار انجام شد، 208 نمونه آب از 5 قسمت هر یونیت به صورت قبل از شروع کار (ساعت 8) و بعد از شروع کار (ساعت 12) و در روزهای معین شنبه و چهارشنبه گرفته شد. ضمن اینکه تعداد 10 نمونه از منابع مختلف آب شهر و شبکه شهری نمونه برداری شد. نمونه ها در محیط بلاد آگار و مک کانکی در دمای 37 درجه سانتی گراد تا 48 ساعت در انکوباتور نگهداری و در روز سوم شمارش شدند. در پایان داده ها با استفاده از نرم افزار و آزمونهای آماری مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. یافته ها: نمونه های منابع آب شهری و آب ورودی به یونیت فاقد آلودگی بودند. میانگین کل شمارش باکتریایی سایر قسمتهای یونیت 6919cfu/ml بود. میانگین شمارش باکتریایی بعد از اتمام کار (8676cfu/ml) بیشتر از قبل از شروع کار (($p=0/223$) 5163cfu/ml) و همچنین میانگین شمارش باکتریایی روز شنبه (8863cfu/ml) بیشتر از روز چهارشنبه ($p=0/178$) (4976cfu/ml) بود. نتیجه گیری: طبق نتایج، این مطالعه نشان داد که میزان آلودگی آب یونیت‌های دندانپزشکی بالاست. فلاشینگ، استفاده از مواد ضدعفونی کننده و نیز قرار دادن فیلتر در مسیر آب یونیت‌ها جهت کاهش باکتریهای معلق در آب یونیت از جمله راههای کنترل آلودگی می باشد.

کلمات کلیدی:

آلودگی باکتریایی، آب، یونیت‌های دندانپزشکی، چابهار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/128334>

